

‘Ο Μοναλδέσκη κάμφας τὸ γόνυ ἠσπάθη σεβασμῶς τὴν χεῖρα τῆς βασιλίσσης.

Τὴν στιγμήν ταύτην, κρότος ὀχήματος ἠκούσθη ἐν τῇ αὐλῇ.

‘Η Χριστίνα ὤρμησε πρὸς τὸ παράθυρον.

Εἶδε καταβίνοντας ἀπὸ τῆς ἀμάξης τὸν Ἰουδαῖον καὶ τὴν ‘Ραχὴλ.

Ἰδούσα αὐτοὺς, ἡ βασίλισσα ἐνόησεν δεῖ τὸ σχέδιόν της ἀπέτυχε, καὶ ὠχρίασεν ὡς νεκρά.

Μειδίμα ἀμφιβολίας διεγράφη ἐπὶ τῶν χειλέων τοῦ Ἰταλοῦ.

Νὰ ἔλθωσι! νὰ ἔλθωσιν ἐν τῇ στιγμή, ἀνεβόησεν ἡ βασίλισσα, ὕπαγε Μοναδέσκη, σπεῦσον.

Μετὰ τινὰς στιγμὰς, ὁ Ἰουδαῖος καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ εἰσῆχθησαν εἰς τὸν θάλαμον ἐνώπιον τῆς Χριστίνας. ‘Η ‘Ραχὴλ ἐβρίβη εἰς τοὺς πόδας τῆς Κυρίας της, ὁ δὲ ‘Ηλίας προσέπεσε κατὰ τὸ ἀνατολικὸν ἔθιμον.

— Τὰ σχέδιά μας ἀπέτυχον λοιπὸν, ἠρώτησεν ἡ βασίλισσα προσποιουμένη ἀπαθειαν ἀπέχουσαν ἐντελῶς τῆς καρδίας αὐτῆς, ἥτις ἔπαλε σφοδρῶς.

— ‘Ο Σουηδικὸς λαὸς δὲν ἐλησμόνησε τὴν προσφιλῆ αὐτοῦ βασίλισσαν, εἶπεν ὁ Ἰουδαῖος. Ἀμα ἐκλαβὼν τὴν θυγατέρα μου ἀντὶ τῆς ἀρχαίας αὐτοῦ βασιλίσσης, ἠγέρθη πανταχόθεν διὰ νὰ τὴν ἐνθρονίσῃ πάλιν.

— ‘Α! οἱ Σουηδοὶ μου δὲν μ’ ἐλησμόνησαν, ἤξευρον τοῦτο· ἡ καρδία μου μοὶ τὸ ἔλεγεν! Τὶ συνεβῆ λοιπὸν μετὰ τὴν στάσιν.

‘Ο βασιλεὺς Κάρολος Γουστάθος μᾶς ἀπέπεμψεν εἰς τὴν Γαλλίαν, ὁ δὲ κάμης Σκολωκέστερ αὐτοχειριασθῆ, ὁ φάκελλος τοῦ βασιλέως τῆς Σουηδίας θέλει φωτίσει τὴν ὑμετέραν Μεγαλειότητα ἐπὶ τοῦ ἐπιλοίπου.

‘Η Χριστίνα λαβοῦσα τὸν φάκελλον διεβρόξε τὰς σφραγίδας. Κάθοντες οἱ ὀφθαλμοὶ της διέτρεχον τὸ ἐμπεριχόμενον τῶν ἐγγράφων, ἡ ὀργὴ ἐπικονιζέτο ἐπὶ τοῦ προσώπου αὐτῆς, τὰ δὲ χεῖρῃ της ἐλευκαίνοντο ἀπὸ λύσαν, αἵτχος καὶ ἀπελπισίαν.

Ἀποπειρώσασα τὴν ἀνάγκωσιν, ἐσταύρωσε τοὺς βραχίονας ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ ἠένισε τὸν Μοναλδέσκη. Οὗτος δὲ ἀποτρέψας τὴν κεφαλὴν ἐταπείνωσε τοὺς ὀφθαλμοὺς· διότι εἶδε, ὅτι ἡ βασίλισσα τὰ πάντα ἐγίνωσκε.

Λαβοῦσα ἀπὸ τῆς ζώνης αὐτῆς τὴν χρυσὴν σύριγγα ἐσύριξε δις, εἶτα δρμήσασα πρὸς τὸ παράθυρον.

— Κύριοι εἶπε πρὸς τοὺς ὑπέρτας καὶ τοὺς φύλακας, οἵτινες ἔρχονταν πανταχόθεν, ἰδοὺ ἐπίστρεψα. Ὅλος μου ὁ οἶκος νὰ συστηθῇ πάραυτα· οἱ δὲ φύλακές μου νὰ λάβωσι τὰ ὄπλα! ‘Ολαὶ αἱ ἐξοδοὶ τοῦ παλατίου νὰ φρουρηθῶσι καὶ κανεὶς νὰ μὴ ἐξέλθῃ! Ἀξιωματικε! στείλατε νὰ κράξητε ἱερέα ἐν τῇ στιγμή, καὶ νὰ τὸν εἰσάξητε πάραυτα ἐδῶ.

Θέλω ν’ ἀνταμείψω σήμερον τοὺς πιστοὺς μου ὑπηρέτας, εἶπε, προσποιουμένη ὅτι δὲν παρήτηρε τὴν παραγῆν τοῦ Μοναλδέσκη, ἐκάστω κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. ‘Ραχὴλ λάβε τὴν πλήρη χάριν τοῦ Μαρκεσίου Φιλίππου τοῦ Σενανκούρ· εἰς αὐτὴν προσθέτω τὸν βαθμὸν ταγματάρχου· ἠγόρευσε τάγμα ἐπίτηδες διὰ τὸν νέον αὐτόν. Εἶσαι κεκμηκυῖα ἐκ τῆς ὀδοιπο-

ρίας, ἀποσύρθητι εἰς τὸν θάλαμον δὲ θέλει σοὶ δοῖ. Ζεὶ ὁ θαλαμηπόλος μου. Κλείσον καλῶς τὰ παράθυρα, προσευχήθητι, καὶ κοιμήσου, τέκνον μου.

Καὶ ἀσπασθεῖσα τὴν ‘Ραχὴλ ἐπὶ τοῦ μεταώπου, τὴν ἀπέπεμψε.

‘Ο ‘Ηλίας ἠτοιμάζετο ν’ ἀκολουθήσῃ τὴν νεάνιδ.

— Μείνε, εἶπεν ἡ βασίλισσα, ἐμποδίσασα αὐτὸν διὰ χειρονομίας. Τὸ κοράσιον δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ μάθῃ τί μέλλει νὰ συμβῇ· ἀλλὰ τὴν στιγμήν ταύτην ἔχω ἀνάγκην ἀνθρώπου νοήματος καὶ γενναίου. Ὑπάγε εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Φονταίνεβλώ, διάταξον νὰ σκαψωθῶν λάκκον, καὶ διαβες τὰ πάντα ὅπως τελεσθῇ αὐρίον τὴν πρωΐαν ἐπικηρίτως τελετῇ.

— Διὰ ποῖον; Ἠρώτησεν ὁ ‘Ηλίας.

— Διὰ τὸν Ἰωάννην Μοναλδέσκη, ἀρχιεπισκόπον τῆς Βασιλίσσης Χριστίνας.

— ‘Ο Μοναλδέσκης γονυπετήσας

— Χάριν! ἀνέκραξε, χάριν!

— Ἰδοὺ, εἰσέρχεται ὁ ἱερεὺς εἰς τὸ μέγαρον μετὰ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας θέλει ἐξέλθῃ τὸ πτώμα σου.

— Χάριν! ἀνεβόησεν ὁ Μοναλδέσκης.

‘Η Χριστίνα ἀπόθησεν αὐτὸν διὰ τοῦ ποδός.

Πάραυτα ὁ ἱερεὺς εἰσῆλθεν ἀκολουθούμενος ὑπὸ στρατιωτῶν, οἵτινες ἔμελλον νὰ ἐκτελέσωσι τὴν ἀποφασιν τῆς βασιλίσσης ἐπὶ τὸν καταδικόν.

Μετὰ δύο ἡμέρας, ἡ βασίλισσα Χριστίνα συνώδυσεν ὁμήν ὑρ’ ὄλων αὐτῆς τῶν αὐλικῶν, ὕπηγε μετὰ βασιλικῆς παρατάξεως εἰς τὴν Βαστίλλην. ‘Ο διοικητῆς ὑπέδεχθη τὴν βασίλισσαν μεθ’ ὄλης τῆς εἰς αὐτὴν ἀνηκούσης τιμῆς, καὶ ὠδήγησεν ἐνώπιόν της τὸν Φιλίππον τοῦ Σενανκούρ.

— Ἰδοὺ ἡ χάρις σου πλήρης καὶ ἐντελής, ἦν ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς Λουδοβικὸς ΙΔ’. εὐχρηστῆθη νὰ σᾶς χορηγήσῃ. Σᾶς προσφέρω τὴν χάριν ταύτην μετὰ τὸν προβιβασμὸν τοῦ ταγματάρχου.

— Δι’ ἐμὲ ἀνέκραξεν ὁ Σενανκούρ ἐκπλαγίς, δι’ ἐμὲ! Εἰς ποῖον θαῦμα χρεωστῶ τὴν εὐτυχίαν ταύτην καὶ τὴν προστασίαν τῆς ὑμετέρας μεγαλειότητος;

— Εἰς πράξιν καλὴν καὶ γενναίαν. Ὑπεραπίσθητε γυναῖκα, καὶ γυνὴ σᾶς ἀνταμειβεῖ.

— Αὐτὴ δὲ ἡ γυνὴ τίς εἶσαι; Τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς ὑμετέρας Μεγαλειότητος μοὶ ἀνακαλοῦσι.

— Δὲν εἶμαι ἐγὼ ἐσο βέβαιος. Δὲν συνεβίβω νὰ διατρέχω τὴν Γαλλίαν ὑπὸ ἐνδυμα ἐμπορίου μετὰ Ἰουδαίου πλανοδιονώλου. Δὲν ἐφθασα εἰσέτι εἰς τοιοῦτον βαθμὸν παραδοξότητος.

— ‘Η πρὸς ἡμᾶς εὐνοιά μου δὲν περιορίζεται ἐν ἐδῶ. ‘Ο ταγματάρχης πρέπει νὰ εἶναι νυμφευμένος ἐγὼ θέλω σᾶς δώσει καὶ σύζυγον, καὶ ἡ σύζυγος αὐτῆ δὲν εἶναι ταπεινῆς καταγωγῆς. Σᾶς προσέβρω λοιπὸν τὴν χεῖρα τῆς δεσποσύνης Βωγενού, ἡ γατρὸς τοῦ κόμητος Βωγενού.

‘Η ‘Ραχὴλ, ἥτις παρευρίσκετο εἰς ταύτην τὴν ἐπισημὴν ἐκαλουμένον ἔχουσα τὸ πρόσωπον, συνεταιρήθη ἀκούσασα τὸ ὄνομα τοῦτο. ‘Η Βασίλισσα ἐπέληθη αὐτῆς τῆς χειρὸς, τὴν ἐνεθάρρυνε διὰ τὴν ἀμνηστῶν.